

7 ЧУДЕС РІВНЕНЩИНИ

◆ ПОДОРОЖУЙМО РАЗОМ

Щоб насолодитися прекрасними краєвидами, відпочити, розширити свій світогляд, більшість з нас шукають можливості їхати світ за очі за незабутніми враженнями. Багатьох знають славнозвісний палац в м. Ялта «Ластівчине гніздо», а «Тараканівський форт», що в Дубенському районі, оминають увагою, спираючись на різні причини. Славних місць в нашому краї – не злічити. Знайомимось, зокрема, з тими, які названі «Сім чудес Рівненщини». В сьогоднішньому номері подорожуємо по двох пам'ятаних місцях.

1. Замок князів Любомирських, м. Дубно

Замок є одним із найстаріших в Україні і розташований у стародавньому містечку Дубно. Державний історико-культурний заповідник м. Дубно є окрасою нашого краю. Головна пам'ятка – замок князів Острозьких XV ст. – це одне із семи чудес України та один з найстаріших замків, який до цього часу несе у собі риси середньовіччя парадного стилю. Цікавим є і той факт, що Дубенський замок ніколи не був взятий приступом. Тут зберігалися незліченні багатства привезених трофеїв: коштовний посуд, книги, картини, ікони, зброя і захисне озброєння, хутра... До замку можна потрапити, пройшовши через підйомний міст та похмурий коридор надбрамної конструкції. Зліва виблискує білизна замку Любомирських на двадцять одне вікно фасаду. Навпроти нього стоїть такий самий, але менший, замок Острозьких. Ось тут можна поблукати і підземеллям. Древні мури Дубенського замку пам'ятають набіги кримських татар у XV столітті, напади козацьких загонів Максима Кривоноса та російського війська у XVII. Вони залишалися неушкодженими під час Північної війни

1700-1721 років, повстання Тадеуша Костюшка наприкінці XVIII століття та французько-російської війни 1812 року. Тут перебували гетьман Іван Мазепа, шведський король Карл XII, цар Петро I, полководці Суворов і Кутузов.

2. Соколіні гори, Березнівський район

Урочище «Соколіні гори» – унікальний природний комплекс. Таких краєвидів немає в жодному іншому куточку України. За характерний рельєф і приголомшливі пейзажні види заповідник

отримав народну назву «Надслучанська Швейцарія». Перша згадка про Губківський замок над Случчю датується 1504 роком. Саме тоді його зруйнували татари. За композицією і пропорціями цей замок вважають одним із найдосконаліших витворів волинської фортифікаційної школи. Свого часу він був найпотужнішою фортецею краю, якій поступався навіть Луцький замок. А висота гори, на якій нині височать руїни, – понад 32 метри. Був час, коли твердиня належала князеві Семашку, якого народні легенди змальовують як жорстокого володаря на кшталт трансильванського Влада Дракули, прообразу всесвітньо відомого вурдалака. Розповідають, що наказав князь викопати під замком глибокі підземелля і ходи, де зберігав незліченні скарби і катував непокірних, вигадуючи для них пекельні муки. Колись люди, хрестячись, обходили похмурі руїни десятою дорогою, бо вірили, що давній правитель володів магічною силою. Легенда мовить про те, що він заборонив дочці брати шлюб з простолюдином і замурував її у високу вежу. Коханню ж юнака і дівчини було таке палке, що вони перетворювалися на соколів і вилітали на побачення одне з одним. Про це дізнався батько, прокляв їх, і заляття було настільки сильним, що на віки вічні приречено закоханих літати у соколіній подобі. Звідси і назва гір – Соколіні.